

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/53/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200114
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200114.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodného žalobcu): K.B. Frutos s.r.o., so sídlom v Prešove, Jilemnického 1, IČO: 31 679 129, zapísaného na Okresnom súde Prešov, oddiel: Sro, vl. č. 1321/P, právne zastúpeného JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Gelnická 33, 040 01 Košice, proti pôvodnému žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného zo dňa 22. decembra 2015 č.: 1802962/2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/6/2016-112 zo dňa 05.05.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/6/2016-112 zo dňa 05.05.2017

z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. decembra 2015 č.: 1802962/2015, ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 74 ods. 4 v nadväznosti na § 165b ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdilo Dodatočný platobný výmer Daňového úradu Prešov č. 1495639/2015 zo dňa 01.10.2015, ktorým bol podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2011 vo výške 296 356,07 eur t. j. nepriznaný nadmerný odpočet v sume 106 163,03 eur a vyrubená vlastná daňová povinnosť v sume 190 193,04 eur.

2. Krajský súd zistil, že miestne príslušný správca dane Daňový úrad Prešov vydal Dodatočný platobný výmer č. 1495639/2015 zo dňa 01.10.2015, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 165 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nepriznal daňovému subjektu K.B.FRUTOS s.r.o. nadmerný odpočet v sume 106 163,03 eura a vyrubil mu vlastnú daňovú povinnosť vo výške 190 193,04 eura. Svoje závery správca dane odôvodnil tým, že daňový subjekt nepreukázal splnenie podmienok pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty v sume 130 029,24 eura na základe dodávateľských faktúr od dodávateľov IMPOL, spol. s r.o., GABONA SLOVAKIA s.r.o., SAMBER, s.r.o., Čeľovce, AMARO, s.r.o. za nákup kryštálového cukru a z dodávateľských faktúr od dodávateľa SPS TRADE, spol. s r.o. za nákup 100% slnečnicového oleja, tým že nedošlo k preukázaniu dodania a prepravy tovaru od týchto dodávateľov a daňový subjekt nesplnil podmienky pre odpočítanie dane v zmysle § 49 ods. 1 a § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ďalej správca dane odôvodnil svoje závery tým, že daňový subjekt nepreukázal, že tovar, pri dodaní ktorého uplatnil oslobodenie od dane, bol prepravený do iného členského štátu, pretože toto dodanie tovaru deklaroval faktúrami a dokladmi o preprave, ktoré nemajú reálny podklad, nebolo preukázané dodanie odberateľom do iných členských štátov a teda nesplnil podmienky oslobodenia od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štát v zmysle § 43 ods. 1 a 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Tým, že nepriznal daň vo výške 166 326,83 eura v prípade obchodov pre spoločnosti BALL-ROOD TRADE KORLÁTOLT FELELOSSÉGU TÁRSASÁG, ZAFF-FUSZER Korlátolt Felelosségu Társaság a Bormon, s.r.o., ktorú bol povinný platiť porušil ustanovenie § 69 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Daňový úrad Prešov tiež Oznámením o oprave chýb č. 1572671/2015 zo dňa 21.10.2015 oznámil daňovému subjektu v zmysle § 63 ods. 11 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov opravu chýb vo vydanom dodatočnom platobnom výmere vo veci neprávne uvedených údajov IČO, DIČ a IČ DPH s tým, že ostatné časti ostávajú nezmenené.

3. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že čo sa týka námietky prerušenia daňovej kontroly a s tým súvisiaceho nesprávneho postupu sa stotožnil s argumentáciou daňových orgánov s tým, že daňová kontrola začala 19.09.2011, o čom upovedomilo Finančné riaditeľstvo SR žalobcu upovedomením zo dňa 09.09.2011 a pokračovalo vo výkone daňovej kontroly aj po zmene platnej legislatívy, keď zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní prestal byť účinný a nadobudol účinnosť zákon č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok), pričom Finančné riaditeľstvo SR postupovalo v zmysle platných prechodných ustanovení podľa § 165 ods. 4 Daňového poriadku, podľa ktorého daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov. Finančné riaditeľstvo SR teda pokračovalo v súlade s ustanoveniami zákona č. 511/1992 Zb. a čo sa týka samotného prerušenia z ustanovenia § 25a zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov bola prerušená daňová kontrola za zdaňovacie obdobie jún 2011 a to odo dňa 30.07.2012 vydaným rozhodnutím pod č. 1020302/1/1092181/2012 o prerušení daňovej kontroly až do dňa 05.08.2015, kedy pominuli prekážky, pre ktoré bola daňová kontrola prerušená. V konaní správca dane pokračoval na základe doručenia poslednej informácie z Maďarskej republiky, a to momentom 05.08.2015, kedy bola doručená táto medzinárodná informácia, čo je preukázané z administratívneho spisu. Ako vyplýva z ustanovenia § 25a ods. 2 citovaného zákona, ak je konanie prerušené, lehoty podľa zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov neplynú, teda spočívajú. Pokračovanie v konaní znamená pokračovanie v plynutí lehôt v zmysle uvedeného Finančné riaditeľstvo SR lehotu na ukončenie daňovej kontroly aj podľa názoru správneho súdu dodržalo. Zároveň postupovalo v súlade so zákonom, keď oznámilo tak začatie prerušenia daňovej kontroly, ako aj pokračovanie daňovej kontroly pominutím prekážky. V odôvodnení rozhodnutia o prerušení daňovej kontroly jasne a zrozumiteľne uviedlo dôvod prerušenia daňovej kontroly, ktorým bolo bezpochyby zaslanie žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR vo veci 3Sžf/46/2015 z 27.07.2016, ktoré sa týka obdobnej veci. Predmetnú žalobnú námietku súd hodnotil ako nedôvodnú. Ako vyplýva ďalej daňová kontrola bola ukončená v lehote určenej zákonom a žalobcovi bolo Výzvou na vyjadrenie sa k protokolu a na jeho prerokovanie pod č. 1295883/2015 zo dňa 14.08.2015 umožnené vyjadriť sa k zisteniam správcu dane a predložiť dôkazy preukazujúce žalobcove tvrdenia. Žalobca toto právo využil a

vyjadril sa písomne k protokolu spolu s predložením dôkazov, ktoré Finančné riaditeľstvo SR preskúmalo a vydalo stanovisko vo forme Dodatku pod č. 1450463/2015 zo dňa 22.09.2015. Ako vyplýva ďalej z obsahu administratívneho spisu následne 23.09.2015 sa uskutočnilo prerokovanie protokolu, o čom bola spísaná Zápisnica o ústnom pojednávaní pod č. 1453432/2015.

4. Krajský súd uzavrel, že z vykonaného dokazovania správcom dane aj podľa názoru súdu nepochybne vyplýva, že žalobca nepreukázal nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty v rozsahu ním uplatnených deklarovaných obchodov v rámci obchodného vzťahu medzi spoločnosťami tak, ako sú uvádzané v rozhodnutiach daňových orgánov. Správca dane vo vyrubovacom konaní je povinný aplikovať ustanovenia zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z popísaného skutkového stavu bolo nesporne preukázané, že správca dane vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a v súlade s príslušnými ustanoveniami Daňového poriadku aj postupoval. Z obsahu predloženého administratívneho spisu bolo krajským súdom nesporne zistené, že daňové orgány neporušili žiadnu lehotu, pričom Finančné riaditeľstvo SR prerušilo konanie, o tejto skutočnosti upovedomilo kontrolovaný daňový subjekt a požiadalo nadriadený orgán o predĺženie lehoty v súlade so zákonom. Vzhľadom na cezhraničný prvok ohľadom dožiadaní realizovaných FR SR vo vzťahu k maďarským daňovým orgánom nešlo o dĺžku konania, ktorá by bola v rozpore so zákonom.

5. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ (pôvodne žalobca) v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Namietal, že krajský súd do odôvodnenia svojho rozsudku v prevažnej miere prevzal závery preskúmaného rozhodnutia žalovaného, čo do skutkových zistení, ako aj právneho posúdenia a svoj rozsudok odôvodnil prepisom časti vyjadrenia žalovaného k žalobe z 25.08.2016. V správnom súdnictve je súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení rozhodnutia sa musí s nimi vysporiadať. Prepis časti textu vyjadrenia žalovaného z 25.08.2016 k žalobe tak, ako to vyplýva z bodov 75 až 93 rozsudku, vyvoláva u neho pochybnosti o medziach súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia, najmä ak dôvody rozhodnutia sú len reprodukovaním dôvodov rozhodnutí správnych orgánov (porovnaj napr. NS SR sp. zn. 2 Sžo 25/2011 z 25. 01. 2012, 8 Sžf/5/2012 z 30. 01.2013, 8 Sžf/30/2015 z 30. 03. 2017). Ak krajský súd vychádza iba zo záverov žalovaného a nezohľadňuje dostatočne všetky okolnosti prípadu, potom takýto záver krajského súdu je nepostačujúci, a je preto arbitrárny.

6. Žalobca v stanovisku tvrdil, že správca dane, resp. dožiadaný správca dane aj počas prerušenia daňovej kontroly vykonával úkony, ktoré boli v rozpore s inštitútom prerušenia konania. Z ustanovenia § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. vyplýva, že pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu. Zásada formulovaná v ustanovení § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. znamená, že stav skutkový má prednosť pred stavom formálno-právnym a vzťahuje sa aj na konanie správnych orgánov. Na základe uvedeného je možné prijať právne relevantný záver, že daňová kontrola v skutočnosti prerušená nebola, bez prerušenia trvala od 19.09.2011 do 23.09.2015, teda nebola dodržaná prekluzívna lehota na jej vykonanie. Podľa žalobcu protokol o daňovej kontrole nadobudol povahu nezákonne získaného dôkazného prostriedku, ktorý v daňovom konaní nebolo možné použiť a keďže použitý bol, rovnako nezákonné je aj prvostupňové rozhodnutie, ako aj rozhodnutie odvolacieho orgánu.

7. Žalobca v stanovisku tvrdil, že medzi zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením je zásadný logický rozpor, pretože správne orgány na strane jednej tvrdia, že išlo o obchody s fiktívnym neexistujúcim tovarom, no na strane druhej tvrdia, že tento neexistujúci tovar bol následne dodávaný do iného členského štátu. Posúdenie uvedených obchodných transakcií, ako dodanie tovaru v tuzemsku, pri ktorom vznikla daňová povinnosť a výpočet dane podľa § 22 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. by bolo právne relevantné len vtedy, ak by tovar reálne existoval, nemohol byť nikde dodávaný, teda ani do iného členského štátu a ani v tuzemsku.

8. Žalovaný dôvodil, že niektoré spoločnosti (napr. ORIOLLO, s.r.o., ZAFF-FÚSZER Kft.) nemali žiadne materiálne ani personálne vybavenie v čase vykonania obchodov, sú nekontaktné, na adrese sídla nevykonávajú žiadnu hospodársku činnosť, čím sa nepreukázalo dodanie tovaru pre dodávateľov

žalobcu. K tomu žalobca namietal, že absencia zamestnancov, nevyhnutných skladovacích priestorov a prepravných prostriedkov na uskutočnenie dodania tovaru hospodársku činnosť nevyklučuje, najmä pokiaľ sporná hospodárska činnosť pozostáva z dodávok tovaru uskutočnených v rámci viacerých po sebe nasledujúcich predajov. Prvý nadobúdateľ a zároveň opätovný predávajúci tohto tovaru sa môže obmedziť na to, aby dal prvému predávajúcemu pokyn prepraviť predmetný tovar priamo druhému nadobúdateľovi bez toho, aby sám disponoval nevyhnutnými skladovacími a prepravnými prostriedkami na uskutočnenie predmetného dodania tovaru (porovnaj rozsudok SD EU vo veci C-277/14 PPUH Stehcemp z 22.10.2015).

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.07.2017 ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že krajský súd na základe obsahu predloženého žurnalizovaného spisu žalovaného, ako aj prvostupňového správcu rovnako skonštatoval, že daňová kontrola bola prerušená v súlade so zákonom a zároveň bola aj ukončená v súlade so zákonom a teda protokol z daňovej kontroly nadobudol povahu riadne získané dôkazného prostriedku v súlade s platnými ustanoveniami zákona. Krajský súd sa v bodoch 79. až 83. rozsudku vysporiadal s námietkami žalobcu, v ktorých sa stotožnil so závermi žalovaného, že nedošlo k preukázaniu dodania tovaru deklaroványmi dodávateľmi. Zároveň súd skonštatoval, že dokazovanie zo strany správcu dane bolo vykonané v súlade so zákonom. V žiadnej časti rozsudku súd a rovnako aj žalovaný vo svojom rozhodnutí netvrdili, že sa jednalo o fiktívny tovar alebo tovar, ktorý neexistoval. Tak prvostupňový správca dane, ako aj žalovaný vo svojich rozhodnutiach uvádzali, že nedošlo k preukázaniu dodania tovaru deklaroványmi dodávateľmi a nie skutočnosť, že sa išlo o fiktívny tovar. Rovnako aj súd v bode 86. rozsudku sa stotožnil so záverom žalovaného, pričom tiež uviedol, že v tomto prípade nebolo možné preveriť pôvod a konečnú spotrebu tovaru a teda ani súd neprijal záver, že sa jedná o fiktívny tovar. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom aj v prípade, keď následné dodanie tovaru zdaniť, nakoľko žalobcom nebolo preukázané ani jeho dodanie deklaroványm odberateľom do iného členského štátu, ktorého dodanie oslobodil od dane z pridanej hodnoty. Aj v tomto sa súd stotožnil so závermi žalovaného, že nedošlo k preukázaniu oslobodeného dodania tovaru do iného členského štátu.

10. Žalovaný k bodu V. kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd sa s námietkami prerušenia daňovej kontroly vysporiadal v bode 77. rozsudku, v ktorom poukázal na ustanovenia zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov platných v čase vykonávania daňovej kontroly a podľa ktorých bola daňová kontrola prerušená. Zároveň súd poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR, kde daňová kontrola bola rovnako prerušená v zmysle ustanovení zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, a v ktorom súd rovnako akceptoval prerušenie kontroly, ako aj dôvodnosť tohto inštitútu v procese výkonu daňovej kontroly. Námietky žalobcu považuje žalovaný v tomto bode za neopodstatnené.

11. K bodu VI. kasačnej sťažnosti žalovaný zdôraznil že tak prvostupňový správca dane, ako aj žalovaný vo svojich rozhodnutiach uvádzali, že sa nepreukázalo dodanie tovaru deklaroványmi dodávateľmi a netvrdili, že tovar neexistoval. Zároveň uvádzali, že nebolo preukázané ani dodanie tovaru deklaroványm odberateľom. S týmito zisteniami sa stotožnil aj krajský súd a ako už bolo uvádzané prijal rovnako záver, že nedošlo k preukázaniu dodania tovaru deklaroványmi dodávateľmi, nebolo možné preveriť pôvod a konečnú spotrebu tovaru a teda ani súd neprijal záver, že sa jedná o fiktívny tovar. Žalovaný ako už uvádzal vo svojich vyjadreniach poukazuje na fakt, že v tomto prípade skutočnosti deklarujúce žalobcom a dôkazy získané správcou dane u ním deklarovaneho dodávateľa, subdodávateľov a odberateľov žalobcu dokumentujú dokladmi deklarované obchodné transakcie s tým istým tovarom (kryštálový cukor a slnečnicový olej) v nezmenenom stave, pričom tieto obchodné transakcie sú svojou povahou umelé a z podnikateľského hľadiska nemajú žiadny iný relevantný účel a význam ako získať daňovú výhodu za účelom čerpania nadmerných odpočtov, o čom svedčia skutočnosti podrobne uvedené v rozhodnutiach správnych orgánov, ako aj v rozsudku súdu, a z ktorých vyplýva, že: protichodné vyjadrenia dodávateľa IMPOL, s.r.o. a žalobcu, nakoľko dodávateľ uviedol, že prepravu cukru zabezpečoval žalobca a žalobca uviedol, že prepravu oleja a cukru objednával, zabezpečoval a hradil dodávateľ IMPOL, s.r.o., preprava nebola preukázaná, nakoľko aj subdodávateľ spoločnosť Oriolo s.r.o. nepreukázala dodanie a prepravu tovaru, je nekontaktná spoločnosť a nemá žiadne materiálne ani personálne vybavenie na účely podnikania.

12. Na základe uvedeného žalovaný navrhuje kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/6/2016 zo dňa 05.05.2017 potvrdiť a súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

14. Najvyšší súd zistil, že žalobca v žalobe namietal, že od začatia daňovej kontroly (19.09.2011) do jej prerušenia (24.07.2012) uplynulo 10 mesiacov a následne bola daňová kontrola prerušená na 36 mesiacov. Žalovaný až na základe oboznámenia zo dňa 10.08.2015 prezentoval žalobcovi kontrolné zistenia a výsledky MVDI, kedy až vo finálnej fáze prerokovania protokolu z daňovej kontroly bol žalobca nútený konfrontovať sa s predloženými dôkazmi zo strany žalovaného v priebehu 4 dní. Daňová kontrola takto trvala vyše 4 roky.

15. Kasačný senát považoval za nevyhnutné zaujať právne stanovisko k argumentácii žalobcu v kasačnej sťažnosti o aplikácii zásady skutočného obsahu podľa § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. vo vzťahu k prerušeniu daňovej kontroly. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že „z ustanovenia § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. vyplýva, že pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu. Zásada formulovaná v ustanovení § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. znamená, že stav skutkový má prednosť pred stavom formálno-právnym a vzťahuje sa aj na konanie správnych orgánov. Na základe uvedeného je možné prijať právne relevantný záver, že daňová kontrola v skutočnosti prerušená nebola, bez prerušenia trvala od 19.09.2011 do 23.09.2015, teda nebola dodržaná prekluzívna lehota na jej vykonanie“.

16. Kasačný súd konštatuje, že zásada uvedená v § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. sa týka „obsahu právneho úkonu“ alebo „inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane“. Z uvedeného vyplýva, že sa týka posudzovania obsahu hmotnoprávných okolností rozhodujúcich pre určenie alebo vybratie dane. Okolnosti rozhodujúce pre prerušenia plynutia daňových lehôt majú procesný charakter, tak ako samotný inštitút plynutia daňových lehôt. Žalobca v podstate spochybňoval existenciu dôvodov pre prerušenie daňovej kontroly. Týmto dôvodom však bolo podanie žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií až do doručenia konečnej odpovede z Maďarska. Kasačný súd sa stotožnil so zisteným krajského súdu, že z hľadiska formálno procesného nebolo zistené prekročenie lehoty.

17. Pokiaľ išlo o tvrdenie, že dožiadaný správca dane, resp. správca dane aj počas daňovej kontroly vykonával úkony, ktoré boli v rozpore inštitútom prerušenia konania, tieto úkony neboli zo strany žalobcu konkretizované. Z obsahu administratívnych spisov vyplýva, že každý z nich obsahuje na začiatku spisový prehľad listín s ich chronologickým zoradením. Súhrn týchto prehľadov je uvedený i v súdnom spise (čl. 60-64). Rozhodnutie o prerušení daňovej kontroly zo dňa 24.07.2012 je pod položkou 155 a oznámenie o pokračovaní v kontrole zo dňa 10.08.2015 je pod položkou 224. Z obsahu spisu nevyplýva, že by správca dane počas prerušenia kontroly vykonával úkony, ktoré by boli v rozpore s účelom prerušenia daňovej kontroly. Správca dane realizoval iba odpovede na výzvy. V administratívnom spise sa pod položkou 166 nachádza Zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 21.08.2012, podľa jej obsahu však išlo o nahliadnutie do spisu Ing. Františkom Karnišom, štatutárnym orgánom K.B. Frutos, s.r.o. Prešov, ktorému boli predložené na nahliadnutie doklady zo spisovej zložky za obdobie od začatia daňovej kontroly do 02.07.2012.

18. Kasačný senát sa oboznámil s dodatočným platobným výmerom č. 1495639/2015 zo dňa 01.10.2015. Napriek rozsiahlym údajom na s. 1 až 99 kasačný senát ho hodnotí ak prehľadný zrozumiteľný a logický. Zistené údaje sú doplnené prehľadnými tabuľkami a schémami. Pokiaľ sa krajský súd stotožnil s týmito zisteniami v napadnutom rozsudku, nie je mu možné vyčítať, že „inými slovami“ nevyjadroval prehľadne zistený skutkový stav správcou dane. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu je zrejmé, že vec preskúmal a i z kasačnej sťažnosti vyplýva, že nešlo iba o prekopírovanie jednej ucelenej časti rozhodnutia žalovaného, ale o vybratie rozhodujúcich častí skutkového stavu a argumentácie, v rámci ktorej sa priklonil na stranu žalovaného a správcu dane.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

20. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.